

Kính thưa Thầy và các Thầy Cô!

Chúng con xin phép chia sẻ một số nội dung chính mà chúng con ghi chép trong bài Thầy Vọng Tây giảng từ 4h50' đến 6h00' sáng thứ Bảy ngày 30/04/2022.

NỘI DUNG HỌC TẬP ĐỀ TÀI 870

“CHÂN THẬT GÂN GỬI THIỆN TRI THỨC, BẠN MỚI CÓ THÀNH TỰU”

Trong sự tu học của chúng ta, rất nhiều người tu học nhưng không có thành tựu vì không gân gửi được với thiện tri thức chân thật. Thiện tri thức chân thật chỉ dạy chúng ta một hướng đi, vậy thì tâm chúng ta mới không xao động, giống như cách mà Ngài Lý Bình Nam dạy Hòa Thượng Tịnh Không. Khi Hòa Thượng Tịnh Không đến học với Ngài Lý Bình Nam thì Ngài Lý Bình Nam yêu cầu Hòa Thượng: *“Tất cả những gì trước đây ông học đều phải bỏ đi, giống như trút một thùng rác!”*. Trước đó, Hòa Thượng Tịnh Không đã học với Chương Gia Đại Sư và Giáo sư Phương Đông Mỹ. Chương Gia Đại Sư là Tổ Sư Mật Tông. Giáo sư Phương Đông Mỹ là Giáo sư môn triết học.

Thích Ca Mâu Ni Phật khi chưa xuất gia đã rất tinh thâm văn học và tinh thâm võ học. Ngài học bất cứ một vị Thầy nào thì vị Thầy đó sau khi dạy học được một thời gian cũng van xin: *“Tôi không còn gì để dạy cho Điện hạ”*. Thích Ca Mâu Ni Phật tài giỏi như vậy nhưng khi Ngài bắt đầu ngồi Thiền dưới gốc cây Bồ Đề thì Ngài xả bỏ tất cả, sau khi xả bỏ thì khơi dậy được năng lực của tự tánh.

Hòa Thượng dạy chúng ta: *“Trong Đại Tạng Kinh, “Ba Kinh Nhất Luận” gọi là “Vãng Sanh Kinh”. “Tịnh Độ Ba Kinh” gồm: “Kinh A Di Đà”, “Kinh Vô Lượng Thọ”, “Kinh Quán Vô Lượng Thọ”. Nhất Luận là “Vãng Sanh Luận” của Bồ Tát Thiên Thân. “Phổ Hiền Hạnh Nguyện Phẩm”, “Đại Thế Chí Bồ Tát Niệm Phật Viên Thông Chương” là do Tổ Sư Đại Đức đời sau thêm vào “Tam Kinh”, tạo thành “Tịnh Độ Ngũ Kinh”. Người niệm Phật chúng ta phải y theo những bộ Kinh này. Chúng ta không thể nương theo những bộ Kinh khác! Những gì mà các bộ Kinh khác nói nếu tương ứng với ba bộ Kinh này thì chúng ta lấy làm tham khảo. Như vậy thì công hạnh của chúng ta mới chân thật có được thành tựu. Nếu Kinh nào bạn cũng xem, Kinh nào bạn cũng học thì sự phiền phức của bạn sẽ quá lớn, bạn không thể tu học thành tựu, cũng không thể giáo hóa chúng sanh. Nếu bạn giáo hóa chúng sanh thì bạn sẽ làm cho chúng sanh mê hoặc điên đảo”*.

Có lúc chúng ta nghe nói đến *“Tịnh Độ Tam Kinh”*, có lúc chúng ta nghe nói đến *“Tịnh Độ Ngũ Kinh”*. Nếu những bộ Kinh khác không tương ứng với *“Tịnh Độ Tam Kinh”* hoặc *“Tịnh Độ Ngũ Kinh”* thì chúng ta tuyệt đối không y theo. Nếu những bộ Kinh khác tương ứng với *“Tịnh Độ Tam Kinh”* hoặc *“Tịnh Độ Ngũ Kinh”* thì chúng ta lấy làm tham khảo. Hòa Thượng dùng cụm từ *“lấy làm tham khảo”*, Ngài không nói là *“y cứ, nương tựa”*.

Ngày nay chúng ta học Phật rất khó khăn vì người chuyên thì không có, trong khi đó người xen tạp, người học rộng nghe nhiều thì rất nhiều. Ngày xưa tôi đi học, một Thầy giáo chỉ dạy một môn cho một nhóm học trò. Những người học trò đó hiện nay đều rất thành tựu. Tôi may mắn là một trong những học trò được học trong một nhóm nhỏ nhưng hồi đó tôi không thích học. Nếu hồi đó tôi thích học thì kết quả sẽ tốt hơn. Sau này khi học theo Hòa Thượng Tịnh Không, tôi dùng toàn tâm toàn ý để học. Khi nhỏ, tôi học theo Hòa Thượng Tịnh Thuận, Ngài rất nghiêm khắc với học trò. Vì bị Ngài đánh nên tôi không ưa, không có cảm xúc học tập, thậm chí cảm thấy ghét Thầy. Sau này, khi học theo Hòa Thượng Tịnh Không, nghe lời dạy của Hòa Thượng Tịnh Không thì tôi mới hiểu rằng các Ngài dạy giống nhau. Hòa Thượng Tịnh Thuận dạy tôi cách ăn, cách dùng đũa, cách dùng muỗng, cách ngồi ghế sofa khi đến nhà người khác, cách ngồi ghế trên xe bus, cách ngồi ghế khi đi du lịch... Tôi nhớ lại lời dạy của Hòa Thượng Tịnh Thuận từ trong A Lại Da Thức thì mới nhận ra từng lời dạy của Ngài hơn 40 năm trước rất hay, rất chi tiết, rất cẩn thận. Ví dụ khi đến nhà người khác, lúc ngồi ghế sofa phòng khách thì không nên ngồi ghế dài để tránh không ngồi quá gần, không ngồi chung với người nhà của họ trên cùng một ghế mà nên ngồi riêng trên chiếc ghế nhỏ, chọn vị trí ghế không quay hướng nhìn thẳng vào cửa buồng của người khác.

Khi học theo Hòa Thượng Tịnh Không, tôi quay về thăm Hòa Thượng Tịnh Thuận một số lần. Lúc đó, được gần gũi với Hòa Thượng Tịnh Thuận thì tôi mới nhận ra Ngài là bậc chân chính tu hành. Đến lúc tôi hiểu rằng những điều Hòa Thượng Tịnh Thuận dạy đều là khuôn vàng thước ngọc thì Thầy đã mất. Trước khi mất, Hòa Thượng Tịnh Thuận nói: **“Đừng tu gian tu dối, đừng tu lợi tu danh, đừng tu dục tu tình, đừng tu quanh tu quẹo”**. Lời dạy của Ngài rất mộc mạc nhưng quá sâu sắc. Đây là đạo lý mà cả đời tu hành chúng ta cần hướng đến.

Hòa Thượng nói: **“Ngày nay chúng ta tu học vô cũng khó khăn vì nhiều người xung quanh chúng ta không chuyên. Họ xen tạp khiến chúng ta cũng xen tạp theo”**. Người ngày nay tu học thì thích học rộng nghe nhiều, thích học nhiều môn. Thậm chí họ tụng bốn loại Kinh thay đổi theo bốn mùa Xuân, Hạ, Thu, Đông. Phật pháp dạy chúng ta phải **“nhất môn thâm nhập, trường kỳ huân tu”**. Chúng ta phải **“nhất môn thâm nhập”**, chỉ chuyên tu một bộ Kinh. Thậm chí chúng ta chỉ chọn ra một bộ Kinh trong **“Tịnh Độ Tam Kinh”**, để chuyên tu, còn các Kinh khác trong **“Tịnh Độ Tam Kinh”**, **“Tịnh Độ Ngũ Kinh”** thì chúng ta chỉ lấy để tham khảo cho một bộ Kinh mà chúng ta đã chọn. Tôi đã khuyên các vị ở **“Thôn A Di Đà”** in ra một tấm biển viết rằng: **Một Bộ “Kinh Vô Lượng Thọ”, một câu “A Di Đà”, một vị Thầy dẫn đạo và một hướng Tây phương để đi**.

Hòa Thượng nói: **“Tôi chính mình học Phật có được một chút lợi ích, may mắn là tôi rất có duyên gặp được thiện tri thức. Tôi học theo một người, tiếp nhận một tư tưởng, tiếp nhận một lối đi, rất đơn thuần, không phức tạp, không hoài nghi. Điểm này vô cùng quan trọng! Về sau tôi mới hiểu rõ được sự thừa mà nhà Nho, nhà Phật nói đến. Chỉ nghe lời giáo huấn của một người dạy thì bạn mới có được thành tựu”**.

Giáo huấn Nho học, giáo huấn Phật học đều cần phải có “*Sư thừa*”. Chúng ta cần phải tiếp nối từ một vị Thầy, vị Thầy ấy cũng phải tiếp nối từ một vị Thầy đồng nhất một pháp tu. Tôi đã từng nhắc nhở: Chúng ta phải hết sức cẩn trọng! Chúng ta tu học bất cứ một pháp môn nào của nhà Phật, dù tu Thiền, tu Mật hay tu Tịnh thì cũng phải có “*Sư thừa*”. Chúng ta tu học thì phải xem coi sự tu học của vị Thầy mà chúng ta theo học có “*Sư thừa*” hay không. Chúng ta phải xem coi “*giải*” và “*hành*” của vị Thầy đó có tương ứng không. Nếu chỉ nghe họ “*giải*”, không thấy họ “*hành*” thì chúng ta phải xem lại! Người ta tìm Thầy trên Facebook, tìm Thầy trên mạng internet, thấy một người nào đó vừa mới nổi tiếng thì liền chạy theo họ giống như tìm người yêu trên mạng, chỉ tìm hiểu một thời gian ngắn rồi vội yêu. Như vậy đúng là đáng thương!

Chúng ta ngày nay học theo Hòa Thượng Tịnh Không. Hòa Thượng Tịnh Không học theo Ngài Lý Bình Nam. Ngài Lý Bình Nam cả đời chỉ chuyên tu chuyên hoằng Tịnh Độ, một môn thẳng tiến, không hề có một chút xen tạp. Ngài Lý Bình Nam học theo Tổ Sư Ấn Quang.

Hòa Thượng Tịnh Không sống trong thời hiện đại. Ngài giảng Kinh thuyết pháp, lưu hành băng đĩa trên mạng internet, trên truyền hình khuyến khích đạo tràng trên không gian để lợi ích chúng sanh nhưng Ngài không dùng mạng xã hội, không dùng Facebook, không dùng Zalo. Tôi học theo Hòa Thượng, chưa từng tạo Facebook, không dùng Zalo. Nhiều người năn nỉ tôi dùng Zalo nhưng tôi không dùng. Đợt trước có người năn nỉ tôi cài Viber để họ gọi điện cho tôi từ nước ngoài về không bị tốn tiền thì tôi đồng ý.

Tôi có thể triển khai 1200 đề tài của Hòa Thượng, không chỉ đơn giản ngồi vọng tưởng để nói mà tôi đã trải qua hơn 30.000 giờ để học Phật pháp, nghiên cứu, phiên dịch các bài giảng của Hòa Thượng. Thời gian đầu phiên dịch có thể sai sót nhưng tôi càng biên dịch càng tiến bộ, càng học càng tiến bộ. Hiện nay tôi vẫn tiếp tục học tập, tôi đang cùng mọi người học chữ Hán với cuốn “*Tịnh Không Pháp Sư Gia Ngôn Lục*”. Tôi đang học, đang ngày ngày phải tự làm mới mình. Tôi không dạy mà cùng mọi người học. Sau khi để mọi người tự dịch thì tôi dùng kinh nghiệm của mình để điều chỉnh lại nội dung mà họ đã dịch, đưa ra bản dịch chuẩn. Sau khi kết thúc 1200 đề tài này, chúng ta sẽ tiếp tục triển khai cuốn “*Tịnh Không Pháp Sư Gia Ngôn Lục*”. Bộ sách này có 600 trang, chúng ta sẽ học trong 1200 giờ, tương ứng với 1200 buổi học.

Để có thể triển khai 1200 đề tài của Hòa Thượng, tôi đã có nhiều giờ học tập và dịch thuật rất nghiêm túc. Chúng ta đã học được gần 900 đề tài rồi nhưng chúng ta chưa dừng lại ở đây. Tôi đã, đang và sẽ tiếp tục học một cách nghiêm túc. Nếu quỹ thời gian cho phép, tôi sẽ tiếp tục học 1200 đề trong cuốn “*Tịnh Không Pháp Sư Gia Ngôn Lục*”. Các vị xem tôi có sống thêm được 7 năm nữa không? Thôi, đừng hi vọng! Chúng ta sống ngày nào thì học ngày đó, học được bài nào thì vui ngày đó.

Khi học lịch sử Việt Nam, tôi rất cảm động khi nghe một chiến sĩ ở Nhà tù Côn Đảo nói: “*Ngày nào chúng ta cũng phải học! Dù ngày mai có hi sinh nhưng khi chết chúng ta là người chết có văn hóa*”. Đây

là một câu nói tuyệt vời của một người hiểu về tâm linh. Nếu chúng ta học Phật, tích lũy giáo huấn của Phật thì dù sau khi chết nếu không vãng sanh, hoặc không về được về cảnh giới lành nào đó nhưng trong linh tánh của chúng ta vẫn mang theo hạt giống Phật, đến một lúc nào đó đủ duyên lành thì chúng ta sẽ tiếp tục học. Cho nên chúng ta ngày nào cũng phải học! Đừng để đến lúc chết đi làm một linh hồn không có văn hóa, một linh hồn không được học lời dạy của Phật. Khi xuống gặp Diêm Vương, chúng ta được Diêm Vương kính nể, đặc biệt đối đãi.

Đề Bà Đạt Đa tuy phạm tội ngũ nghịch, đọa địa ngục nhưng không bị khổ vì ông không hại chúng sanh mà hại Phật. Phật bị hại nhưng không khởi tâm sân giận mà càng tăng thêm đạo hạnh, cho nên Đề Bà Đạt Đa không phải là người tạo tội. Người với người tạo tội, tạo thù hận, tạo thành oán kết, trả thù lẫn nhau.

Vua Ca Lợi muốn biết mức độ tu hành nhẫn nhục của Nhẫn Nhục Tiên Nhân đến đâu nên đã cắt xẻo thân thể của Nhẫn Nhục Tiên Nhân, bóc xương, xẻ từng miếng thịt dần dần cho đến lúc chết. Vua Ca Lợi hỏi Nhẫn Nhục Tiên Nhân: *“Nhà ngươi có tức giận không?”*. Nhẫn Nhục Tiên Nhân không hề khởi tâm tức giận mà còn phát tâm độ Vua Ca Lợi: *“Nếu một mai ta thành Phật, người đầu tiên mà ta độ chính là ông. Để chứng minh rằng ta không hề có một chút sân hận như lời ta nói, nếu ta nói đúng thì toàn thân thể này sẽ bình phục như cũ”*. Nhẫn Nhục Tiên Nhân vừa nói dứt lời thì toàn thân bình phục, điều này hơi siêu nhiên nên ít được nhắc tới. Chúng ta thấy tuy bị lăng trì đầu đốn, tuy bị cắt da xẻo thịt nhưng Nhẫn Nhục Tiên Nhân không hề khởi một ý niệm.

Hòa Thượng nói: ***“Bạn theo học một vị Thầy, nghe lời dạy của một vị Thầy thì vị Thầy này có trách nhiệm đối với bạn. Nếu bạn vẫn đi theo học một người khác thì vị Thầy này không còn cách nào dạy bạn. Bạn chân thật thân cận thiện tri thức, bạn theo một vị Thầy, nghe lời giáo huấn của một vị Thầy thì bạn mới có thành tựu”***.

Trong bài học hôm nay và chúng ta nhìn lại cả cuộc đời tu học, hành hóa của Hòa Thượng thì thấy Ngài nói và làm đều như một, đều tương ứng nhau, không hề chổng trái nhau. Hòa Thượng nói những gì Ngài đã làm và làm những gì mà Ngài đã nói. Hòa Thượng theo học với Lão Cư sĩ Lý Bình Nam thì cả đời chỉ theo Lão Cư sĩ Lý Bình Nam, dù Lão Cư sĩ Lý Bình Nam là cư sĩ, còn Hòa Thượng là người xuất gia. Hòa Thượng luôn mang tâm tri ân vô cùng lớn đối với Lão Cư sĩ Lý Bình Nam.

Có những người dịch đĩa Hòa Thượng là người xuất gia nhưng không hiểu được tâm cung kính của Hòa Thượng đối với người Thầy của mình. Họ cho rằng Ngài Lý Bình Nam là cư sĩ nên họ dịch là *“ông ấy”*, *“ông Lý”*, *“Thầy Lý”*, *ông ấy nói*, *“Thầy Lý nói”*. Hòa Thượng Tịnh Không không bao giờ gọi người Thầy của mình là *“ông ấy”*. Tôi thậm chí không dịch là *“Thầy nói”* mà tôi dịch là *“Lão sư nói”* để biểu đạt tâm cung kính. Hòa Thượng lúc nào cũng nói: *“Thầy của tôi nói như vậy”*. Âm điệu của Hòa Thượng nói vô cùng cung kính mỗi khi nhắc đến Thầy. Tôi chỉ nói đến một khía cạnh nhỏ này thôi.

Chúng ta không thể nói đến một nhân vật đáng tôn kính giống như nói đến những nhân vật phiếm nhĩ của thế gian. Trong vở kịch “*Nghêu Sò Ốc Hén*”, Thầy Đề, Thầy Lý là quan tham, quan “*dê*”. Chúng ta không dịch là “*Thầy Lý*” mà phải nên dùng kính ngữ, nên dịch là “*Ngài Lý Bình Nam*” hoặc “*Lão sư Lý*”. Họ dịch không sai nhưng không biểu đạt được tâm tri ân và tâm cung kính của Hòa Thượng đối với người Thầy của mình. Lão sư Lý Bình Nam là vị Thầy mà cả đời Hòa Thượng vô cùng tôn kính. Hòa Thượng Tịnh Không dạy chúng ta: “*Xin hãy sống trong thế giới biết ơn!*”. Hòa Thượng nói: “*Cho dù ân đức của chúng sanh đối với chúng ta nhỏ như một giọt nước thì chúng ta cũng mỗi niệm không quên, huống gì một vị Thầy hướng đạo!*”

Hòa Thượng luôn kính trọng ba vị Thầy và một vị đại ân nhân – vị đại hộ pháp trong cuộc đời của Ngài. Đó là những người đã thành tựu cho Ngài. Ngài thường nhắc đến Bà Hàn Quán Trưởng: “*Người ta ép tôi đến mức tôi chỉ còn nước ra đường. Nhờ vị hộ pháp này cứu mạng tôi suốt 30 năm trường nên tôi mới có pháp tòa để giảng pháp, không hề gián đoạn một ngày nào. Chính nhờ 30 năm hộ trì đó mà tôi có cơ hội để học Phật pháp, có được sự thành tựu này*”. Lời nói của Hòa Thượng đầy kính ngữ, luôn có sự kính trọng. Ngài nói: “*Tôi đi đâu cũng bài trí hình ảnh của ba vị Thầy và vị đại hộ pháp: Đại sư Chương Gia, Giáo sư Phương Đông Mỹ, Lão Cư sĩ Lý Bình Nam, bà Hàn Quán Trưởng*”. Nơi Ngài ở được sửa thành “*chùa*”, chúng ta gọi là “*chùa*”, họ gọi là “*thư viện*”. “*Quán Trưởng*” là trưởng thư viện, là trụ trì chùa. Bà “*Hàn*” là Hàn Anh.

Trong bài, Hòa Thượng nói: “*Lão sư phải có trách nhiệm nhân quả đối với bạn. Điều này vô cùng quan trọng! Nếu họ chỉ đường cho bạn đi mà chỉ sai thì họ phải nhận lấy ác báo. Nếu bạn chính mình không tiếp nhận, bạn muốn đi đến khắp nơi để nghe người khác, để xem những thứ khác thì vị Lão sư này sẽ không có trách nhiệm đối với bạn. Hiện tại và về sau, tinh thần Sư thừa e rằng sẽ không còn nữa cho nên việc tu học không thể có thành tựu. Đây hoàn toàn là ở cá nhân chính mình*”.

Chúng ta thấy Hòa Thượng rất cẩn thận khi dặn bảo chúng ta. Hòa Thượng Tịnh Không dạy học trò niệm Phật, Hòa Thượng giảng pháp cũng hết sức cẩn trọng. Hòa Thượng đến Pháp sư Định Hoàng thì dạy “*Chiêm Sát Sám Pháp*”. Lúc đó “*Chiêm Sát Sám Pháp*” đã lưu hành một thời gian nhưng hình như bây giờ họ đã bỏ hết rồi. Người cực lực phiên dịch, chính tay chép “*Chiêm Sát Sám Pháp*” rồi in ra hàng triệu bản để mang đi tặng người khác nhưng chính người đó ngày nay không niệm Phật nữa. Tôi không dám nói họ là học trò, chỉ nói đó là bạn rất thân của tôi. Lúc đó tôi đã cực lực khuyên giải họ không nên phổ biến “*Chiêm Sát Sám Pháp*” nhưng họ không nghe, họ vẫn làm. Bây giờ thì người đó không niệm Phật, không gặp mặt tôi, không làm bạn, càng không làm học trò với tôi.

Chúng ta phải nghe kỹ lời Hòa Thượng dặn chúng ta: “*Chúng ta phải chân thật, phải toàn tâm toàn ý học tập, thân cận thiện hữu tri thức thì mới có thể có được thành tựu. E rằng thời hiện đại và về sau, tinh thần Sư thừa sẽ không còn nữa, cho nên tu học để có được thành tựu sẽ rất hạn chế*”. Hòa Thượng đã làm ra biểu pháp rất rõ nét về tinh thần “*Sư thừa*”.

Tôi học theo Hòa Thượng rất rõ nét. Cả đời tôi chỉ học theo Hòa Thượng, chỉ dịch đĩa Hòa Thượng. Tôi dịch cuốn “**Con đường đạt đến nhân sinh hạnh phúc**” của Thầy Thái Lễ Húc để giúp mọi người học “**Đệ Tử Quy**” chứ tôi không dịch bài giảng Phật pháp của Ngài. Ngay đến bài giảng Phật pháp của những học trò của Hòa Thượng như Pháp sư Định Hoằng, pháp sư Thành Đức tôi cũng không dịch chứ đừng nói đến bài giảng của các vị Thầy khác. Nhiều người năn nỉ tôi dịch bài giảng của những người khác nhưng tôi không đồng ý vì tôi không hiểu họ nói gì. Tôi đề khởi dịch thuật và học theo cuốn “**Tịnh Không Pháp Sư Gia Ngôn Lục**” để tổng kết quá trình tôi làm trong suốt 20 năm qua. Đây sẽ là bản kết sau cùng của trang web **tingkhongphapngu.net**. Chúng ta nên học để thấy Hòa Thượng giải – hành - chứng đều tương ứng, đều rất rõ ràng, rất viên mãn.

Nam Mô A Di Đà Phật

Chúng con xin tùy hỉ công đức của Thầy và tất cả các Thầy Cô!

Nội dung chúng con ghi chép lời giảng của Thầy còn lộn xộn, còn nhiều sai lầm và thiếu sót. Kính mong Thầy và các Thầy Cô lượng thứ, chỉ bảo và đóng góp ý kiến để tài liệu học tập mang lại lợi ích cho mọi người!

Chúng con chân thành cảm ơn!